

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 48

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 ianuarie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
8.			
— Lege pentru ratificarea Acordului de cooperare în domeniul navigației prin satelit între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 22 septembrie 2010	2		
Acord de cooperare în domeniul navigației prin satelit între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei, pe de altă parte	2-4		
9.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de cooperare în domeniul navigației prin satelit între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 22 septembrie 2010	5		
★			
28.			
— Decret privind acordarea gradului profesional de chestor general de poliție, la încetarea raporturilor de serviciu, unui chestor-șef de poliție din Ministerul Afacerilor Interne	5		
29.			
— Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor general de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne	6		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 661 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură		civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6-8
		Decizia nr. 697 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 și ale art. 39 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	9-11
		Decizia nr. 698 din 27 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1), art. 102 alin. (2 ¹) și art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	12-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		3.070. — Ordin al ministrului educației și cercetării științifice pentru modificarea Metodologiei-cadru privind organizarea și funcționarea centrelor de consiliere și orientare în carieră în sistemul de învățământ superior din România, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 650/2014	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Acordului de cooperare
în domeniul navigației prin satelit
între Uniunea Europeană și statele sale membre,
pe de o parte, și Regatul Norvegiei, pe de altă parte,
semnat la Bruxelles la 22 septembrie 2010**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de cooperare în domeniul navigației prin satelit între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 22 septembrie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

IOAN CHELARU

București, 7 ianuarie 2015.

Nr. 8.

ACORD**de cooperare în domeniul navigației prin satelit între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte,
și Regatul Norvegiei, pe de altă parte**

Uniunea Europeană, denumită, de asemenea, în continuare *Uniunea*, și Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, părți contractante la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, denumite în continuare *statele membre*, pe de o parte, și Regatul Norvegiei, denumit în continuare *Norvegia*, pe de altă parte,

Uniunea Europeană, statele membre și Norvegia, denumite colectiv în continuare *părțile*, recunoscând participarea îndeaproape a Norvegiei la programele Galileo și EGNOS încă din fazele de definire a acestora, conștiente de evoluțiile înregistrate în domeniul guvernanței, asumării și finanțării programelor GNSS europene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.321/2004 al Consiliului din 12 iulie 2004 privind crearea unor structuri de gestionare a programelor europene de radionavigație prin satelit¹, astfel cum a fost modificat, și al Regulamentului (CE) nr. 683/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind punerea în aplicare în continuare a programelor europene de radionavigație prin satelit (EGNOS și Galileo)²,

luând în considerare beneficiile unui nivel de protecție echivalent pentru GNSS europene și serviciile acestora în teritoriile părților,

recunoscând intenția Norvegiei de a adopta și de a pune în aplicare în timp util în teritoriile aflate sub jurisdicția sa măsuri de asigurare a unui grad de securitate și de siguranță echivalent cu cel asigurat de măsurile aplicabile în Uniunea Europeană, recunoscând obligațiile părților în conformitate cu dreptul internațional, recunoscând interesul Norvegiei pentru toate serviciile Galileo, inclusiv pentru serviciul public reglementat (PRS), recunoscând Acordul între Norvegia și Uniunea Europeană privind procedurile de securitate pentru schimbul de informații clasificate,

dorind să stabilească în mod oficial o colaborare strânsă sub toate aspectele programelor GNSS europene, considerând Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare *Acordul SEE*) drept un temei juridic și instituțional adecvat pentru dezvoltarea cooperării dintre Uniunea Europeană și Norvegia în domeniul navigației prin satelit,

¹ JO L 246, 20.7.2004, p. 1.

² JO L 196, 24.7.2008, p. 1.

dorind să completeze dispozițiile Acordului SEE cu un acord bilateral în domeniul navigației prin satelit în chestiuni de relevanță specifică pentru Norvegia, Uniune și statele membre ale acesteia,

convin după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Obiectivul acordului

Obiectivul principal al acordului este consolidarea în continuare a cooperării dintre părți prin completarea dispozițiilor aplicabile navigației prin satelit din Acordul SEE.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentului acord:

(a) *Sistemele globale de navigație prin satelit (GNSS) europene* cuprind sistemul Galileo și Sistemul european geostaționar mixt de navigare (EGNOS).

(b) *Extinderi* înseamnă mecanisme regionale precum EGNOS. Aceste mecanisme permit utilizatorilor GNSS să obțină performanțe îmbunătățite, precum acuratețe, disponibilitate, integritate și fiabilitate sporite.

(c) *Galileo* înseamnă un sistem global de navigație și cronometrare prin satelit european, civil și autonom, aflat sub control civil, pentru furnizarea serviciilor GNSS, proiectat și dezvoltat de către Uniune și statele membre ale acesteia. Exploatarea Galileo poate fi transferată unei părți private.

Galileo are în vedere servicii de protecție a vieții umane și de căutare și salvare cu acces deschis și comerciale, pe lângă un PRS securizat, cu acces restricționat, pentru satisfacerea nevoilor utilizatorilor autorizați din sectorul public.

(d) *Măsură de reglementare* înseamnă orice lege, regulament, politică, normă, procedură, decizie sau dispoziție administrativă similară a unei părți.

(e) *Informații clasificate* înseamnă informații, sub orice formă, care necesită protecție împotriva divulgării neautorizate și care ar putea prejudicia, în diverse grade, interesele esențiale, inclusiv securitatea națională, ale părților sau ale unui stat membru. Clasificarea informațiilor este indicată printr-un marcaj de clasificare. Astfel de informații sunt clasificate de către părți în conformitate cu actele cu putere de lege aplicabile și trebuie protejate împotriva pierderii confidențialității, integrității și disponibilității.

ARTICOLUL 3

Principiile cooperării

(1) Părțile convin să aplice următoarele principii în activitățile de cooperare prevăzute de prezentul acord:

(a) Acordul SEE reprezintă baza pentru cooperare în domeniul navigației prin satelit între părți;

(b) libertatea de a furniza servicii de navigație prin satelit în teritoriile părților;

(c) libertatea de a utiliza toate serviciile Galileo și EGNOS, inclusiv PRS, sub rezerva îndeplinirii condițiilor care reglementează utilizarea acestora;

(d) cooperarea strânsă în materie de securitate a GNSS prin adoptarea și punerea în aplicare în Uniune și Norvegia a unor măsuri echivalente de securitate pentru GNSS;

(e) respectarea cuvenită de către părți a obligațiilor internaționale cu privire la instalațiile terestre ale GNSS europene.

(2) Prezentul acord nu afectează structura instituțională stabilită prin dreptul Uniunii Europene pentru desfășurarea programului Galileo. Prezentul acord nu afectează nici măsurile de reglementare aplicabile, prin care sunt puse în aplicare angajamentele de neproliferare și controlul exporturilor, precum și controlul transferurilor intangibile de tehnologie sau măsurile naționale de securitate.

ARTICOLUL 4

Spectrul de frecvențe radio

(1) Părțile convin să coopereze în cadrul Uniunii Internaționale de Telecomunicații (ITU) în chestiunile referitoare la spectrul de frecvențe radio care privesc sistemele de navigație prin satelit europene, ținând seama de „Memorandum of Understanding on the Management of ITU filings of the Galileo radio-navigation satellite service system” semnat la 5 noiembrie 2004.

(2) În acest context, părțile protejează alocările corespunzătoare de frecvențe pentru sistemele de navigație prin satelit europene pentru a asigura disponibilitatea serviciilor acestor sisteme în beneficiul utilizatorilor.

(3) Mai mult, părțile recunosc importanța protejării spectrului de frecvențe radio pentru navigație împotriva perturbărilor și interferențelor. În acest scop, părțile identifică sursele de interferență și caută soluții reciproc acceptabile pentru combaterea acestor interferențe.

(4) Nicio dispoziție din prezentul acord nu se interpretează ca o derogare de la dispozițiile aplicabile ale ITU, inclusiv de la regulamentele ITU privind radiocomunicațiile.

ARTICOLUL 5

Instalațiile terestre ale GNSS europene

(1) Norvegia ia toate măsurile practicabile pentru a facilita desfășurarea, întreținerea și înlocuirea instalațiilor terestre ale GNSS europene (*instalații terestre*) în teritoriile aflate sub jurisdicția sa.

(2) Norvegia ia toate măsurile practicabile pentru a asigura protecția și funcționarea continuă și fără perturbări a instalațiilor terestre în teritoriile sale, inclusiv, dacă este cazul, prin mobilizarea autorităților sale de aplicare a legii. Norvegia folosește toate mijloacele practicabile pentru a proteja instalațiile de interferențe radio locale și împotriva tentativelor de piraterie informatică și de ascultare.

(3) Relațiile contractuale în ceea ce privește instalațiile terestre vor fi convenite între Comisia Europeană și deținătorul drepturilor de proprietate. Autoritățile norvegiene vor respecta pe deplin statutul special al instalațiilor terestre și vor încerca să obțină acordul prealabil al Comisiei Europene, ori de câte ori este posibil, înaintea întreprinderii oricărei acțiuni privind instalațiile terestre.

(4) Norvegia permite accesul continuu și neîngrădit la instalațiile terestre al tuturor persoanelor desemnate sau în alt mod autorizate de Uniunea Europeană. În acest scop, Norvegia stabilește un punct de contact la care se primesc informații cu privire la persoanele care se deplasează la instalațiile terestre și care facilitează în orice alt mod deplasările și activitățile acestor persoane în practică.

(5) Arhivele și echipamentele instalațiilor terestre, precum și documentele în tranzit, indiferent de forma acestora, care poartă sigiliu sau marcaj oficial, nu sunt supuse inspecțiilor vamale sau ale poliției.

(6) În cazul unei amenințări sau al unui act care compromite securitatea instalațiilor terestre sau a funcționării acestora, Norvegia și Comisia Europeană se informează reciproc fără întârziere în legătură cu evenimentul survenit și cu măsurile pentru remedierea situației. Comisia Europeană poate desemna o altă entitate de încredere pentru a funcționa ca punct de contact cu Norvegia pentru astfel de informații.

(7) Părțile vor stabili, printr-un acord separat, proceduri mai detaliate cu privire la chestiunile menționate la alineatele (1)–(6).

Aceste proceduri ar trebui să aducă, între altele, clarificări cu privire la inspecții, atribuțiile punctelor de contact, cerințele aplicabile serviciilor de curierat și măsurile împotriva interferențelor radio locale și a tentativelor ostile.

ARTICOLUL 6

Securitatea

(1) Părțile sunt convinse de necesitatea de a proteja sistemele globale de navigație prin satelit împotriva amenințărilor reprezentate de utilizarea necorespunzătoare, interferențe, perturbări și acte ostile. În consecință, părțile iau toate măsurile practicabile, inclusiv, dacă este cazul, încheie acorduri separate pentru a asigura continuitatea, siguranța și securitatea serviciilor de navigație prin satelit și ale infrastructurii aferente, precum și ale activelor critice aflate pe teritoriile lor.

Comisia Europeană intenționează să elaboreze măsuri pentru a proteja, a controla și a gestiona activele, informațiile și tehnologiile sensibile ale programelor GNSS europene, confruntate cu aceste amenințări și cu proliferarea nedorită.

(2) În acest context, Norvegia confirmă intenția sa de a adopta și de a pune în aplicare în timp util în teritoriile aflate sub jurisdicția sa măsuri de asigurare a unui grad de securitate și de siguranță echivalent cu cel asigurat de măsurile aplicabile în Uniunea Europeană.

Recunoscând acest fapt, părțile vor aborda chestiunile referitoare la securitatea GNSS, inclusiv acreditarea, în cadrul comitetelor relevante din structura de guvernare a GNSS europene. Modalitățile practice și procedurile urmează să fie definite în regulamentele de procedură ale comitetelor relevante, ținând seama, de asemenea, de cadrul Acordului SEE.

(3) În cazul producerii unui eveniment în care un astfel de grad de securitate și de siguranță echivalent nu poate fi atins, părțile se consultă în vederea remedierii situației. Dacă este cazul, domeniul de aplicare a cooperării în acest sector poate fi adaptat în consecință.

ARTICOLUL 7

Schimbul de informații clasificate

(1) Schimbul și protecția informațiilor clasificate ale Uniunii sunt conforme cu Acordul dintre Regatul Norvegiei și Uniunea Europeană privind procedurile de securitate pentru schimbul de informații clasificate¹ semnat la 22 noiembrie 2004, precum și cu modalitățile de punere în aplicare a acordului respectiv.

(2) Norvegia poate face schimb de informații clasificate, având marcaj de clasificare la nivel național cu privire la Galileo, cu statele membre cu care a încheiat acorduri bilaterale în acest scop.

(3) Părțile urmăresc să instituie un cadru juridic cuprinzător și coerent, care să permită schimbul între ele de informații clasificate cu privire la programul Galileo.

ARTICOLUL 8

Controlul exporturilor

(1) Pentru a asigura aplicarea între părți a unei politici uniforme de control al exporturilor și de neproliferare cu privire la Galileo, Norvegia confirmă intenția sa de a adopta și de a pune în aplicare în timp util, în teritoriile aflate sub jurisdicția sa, măsuri de asigurare a unui grad de control al exporturilor și de neproliferare a tehnologiilor, datelor și componentelor Galileo echivalent cu cel asigurat de măsurile aplicabile în Uniune și în statele membre ale acesteia.

Prezentul acord este redactat în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și norvegiană, toate textele fiind în mod egal autentice.

(2) În cazul producerii unui eveniment în care un astfel de grad echivalent de control al exporturilor și de neproliferare nu poate fi atins, părțile se consultă în vederea remedierii situației. Dacă este cazul, domeniul de aplicare a cooperării în acest sector poate fi adaptat în consecință.

ARTICOLUL 9

Serviciul public reglementat

Norvegia și-a exprimat interesul pentru PRS al Galileo, pe care îl consideră un element important în cadrul participării sale la programele GNSS europene. Părțile convin să abordeze acest aspect după definirea politicilor și a modalităților operaționale care reglementează accesul la PRS.

ARTICOLUL 10

Cooperarea internațională

(1) Părțile recunosc importanța coordonării abordărilor în cadrul forurilor internaționale de standardizare și certificare cu privire la serviciile globale de navigație prin satelit. În special, părțile vor susține în comun dezvoltarea standardelor Galileo și vor promova aplicarea acestora la scară mondială, punând accentul pe interoperabilitatea cu alte GNSS.

(2) În consecință, pentru a promova și a transpune în fapte obiectivele prezentului acord, părțile cooperează, după caz, cu privire la toate aspectele apărute referitoare la GNSS, mai ales în cadrul Organizației Aviației Civile Internaționale, al Organizației Maritime Internaționale și al ITU.

ARTICOLUL 11

Consultarea și soluționarea diferendelor

Părțile se consultă prompt, la cererea oricăreia dintre ele, asupra oricărei chestiuni care rezultă din interpretarea sau aplicarea prezentului acord. Orice diferende cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentului acord se soluționează prin consultarea între părți.

ARTICOLUL 12

Intrarea în vigoare și denunțarea

(1) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a lunii următoare celei în care părțile și-au notificat reciproc încheierea procedurilor necesare în acest scop.

Notificările se transmit Secretariatului General al Consiliului, care este depozitarul prezentului acord.

(2) Expirarea sau denunțarea prezentului acord nu afectează valabilitatea sau durata niciunei înțelegeri convenite în temeiul acestuia, nici drepturile și obligațiile specifice rezultate în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală.

(3) Prezentul acord poate fi modificat prin consimțământul reciproc, în scris, al părților. Orice modificare intră în vigoare la data primirii ultimei note diplomatice de informare a celeilalte părți cu privire la încheierea procedurilor interne respective, necesare pentru intrarea în vigoare a acesteia.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), Norvegia și Uniunea Europeană, în ceea ce privește elementele care țin de competența lor, convin să aplice prezentul acord cu titlu provizoriu începând cu prima zi a lunii următoare datei la care acestea și-au notificat reciproc încheierea procedurilor necesare în acest scop.

(5) Orice parte poate denunța prezentul acord prin transmiterea unui preaviz de șase luni, în scris, celeilalte părți.

¹ JO L 362, 9.12.2004, p. 29.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Acordului de cooperare în domeniul navigației prin satelit
între Uniunea Europeană și statele sale membre,
pe de o parte, și Regatul Norvegiei, pe de altă parte,
semnat la Bruxelles la 22 septembrie 2010**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de cooperare în domeniul navigației prin satelit între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Norvegiei, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 22 septembrie 2010, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 ianuarie 2015.
Nr. 9.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului profesional de chestor general de
poliție, la încetarea raporturilor de serviciu, unui chestor-șef
de poliție din Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului pentru securitate națională, ministrul afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor-șef de poliție Crișan *Gheorghe Ion* i se acordă gradul profesional de chestor general de poliție și îi încetează raporturile de serviciu cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 20 ianuarie 2015.
Nr. 28.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor
general de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea viceprim-ministrului pentru securitate națională, ministrul afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor general de poliție Merce *Ioan* Terente îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 20 ianuarie 2015.
Nr. 29.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 661

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 908D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se mai menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. din București în Dosarul nr. 32.255/212/2013 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 32.255/212/2013, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție invocată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. din București, într-un dosar având ca obiect pretenții financiare

reprezentând contravaloarea energiei electrice, conform unor facturi emise.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată, în esență, că textul de lege criticat încalcă drepturile și libertățile ambelor părți din proces. Pe de o parte, reclamantul care promovează acțiunea pentru recuperarea creanței nu are certitudinea recuperării acesteia și a cheltuielilor de judecată constând în taxa judiciară de timbru și onorariul curatorului. Pe de altă parte, pârâțul debitor este obligat, în situația în care cade în pretenții, să plătească apărări pentru care nu și-a dat consimțământul și care pot fi contrare intereselor acestuia.

6. Numirea unui apărător pentru debitorul legal citat prin publicitate este nelegală și abuzivă prin punerea în sarcina creditorului a plății curatorului, de vreme ce creditorul a învederat și a dovedit că a făcut toate demersurile necesare aflării noului sediu/domiciliu al debitorului, respectiv a înaintat adresa în acest sens către autoritățile statului cu atribuții de furnizare de date ale persoanelor fizice/persoane juridice, dar nu a putut afla adresa actuală a debitorului. Pentru îndeplinirea procedurii de citare cu debitorul se apreciază ca fiind suficientă punerea în sarcina creditorului a cheltuielilor pentru citarea prin publicitate în Monitorul Oficial al României sau într-un ziar central de largă răspândire.

7. În situația în care partea interesată citează cealaltă parte prin publicitate, cu rea-credință, își asumă riscul exercitării acțiunii sale, respectiv își asumă riscul de a fi obligată la plata cheltuielilor de judecată, amenzi și alte sancțiuni prevăzute de lege. Autoarea excepției de neconstituționalitate face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Decizia din 10 aprilie 2003, pronunțată în Cauza *Nunes Dias împotriva Portugaliei*.

8. Autoarea consideră că, în realitate, curatorii speciali numiți de instanță sunt aceia cărora le profită dispozițiile textelor atacate. Aceștia sunt cei care își încasează onorariul pentru activitatea desfășurată, fie din fondurile părților în litigiu, care au fost ținute de dispoziții neconstituționale să plătească uneori mult prea mult, fie din fondul bugetului statului. Se apreciază, astfel, că numirea curatorului special în spețele prezentate și similare favorizează o anumită categorie profesională, aceea a avocaților baroului.

9. În ceea ce privește dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, autoarea excepției apreciază că și acesta este încălcat prin tergiversarea procesului de către curatorul special al cărui interes este în primul rând justificarea unui onorariu mai mare. Această tergiversare este în defavoarea creditorului în situația obținerii unui titlu executoriu, întrucât în timpul procesului și până la punerea în executare silită pot interveni starea de insolvență și radierea de la registrul comerțului a debitorului persoană juridică, iar în cazul persoanelor fizice poate interveni decesul.

10. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** și-a exprimat opinia, considerând că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că, în ceea ce privește competența recunoscută instanței, potrivit art. 167 din Codul de procedură civilă, aceasta este un corolar firesc și necesar al investiției sale cu soluționarea cauzei pe care este ținută să o finalizeze printr-o hotărâre legală și temeinică, cu respectarea dreptului constituțional la apărare. Dincolo de rațiunile care impun și justifică o atare prerogativă, consacrarea ei nu relevă însă niciun fine de neconstituționalitate. Astfel, în absența oricărui criteriu cu valențe discriminatorii, reglementarea în cauză nu contravine art. 16 alin. (1) din Constituție.

11. În ceea ce privește prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, instanța constată că dispozițiile art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt departe de a aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în realitate îi dau expresie, constituind o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept în materie și de garantare a dreptului la apărare.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 167 alin. (3) din Codul de procedură civilă „(3) *Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâțului.*”;

— Art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă: „(4) *Remunerarea provizorie a curatorului astfel numit se fixează de instanță, prin încheiere, stabilindu-se totodată și modalitatea de plată. La cererea curatorului, odată cu încetarea calității sale, ținându-se seama de activitatea desfășurată, remunerația va putea fi majorată.*”;

— Art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „(1) *Avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului.*

(2) *Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.*

(3) *Sumele avansate cu titlu de remunerație a curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul.*”

16. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se mai arată că dispozițiile legale criticate aduc atingere dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

18. Astfel, prin Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 23 septembrie 2014, Curtea a reținut că instituția curatorului special a fost reglementată în art. 44 din Codul de procedură civilă din 1865, cu rolul de a preveni și de a înlătura anumite abuzuri ce ar fi putut apărea în exercitarea drepturilor procesuale ale persoanelor prevăzute de aceste dispoziții. Astfel, în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu avea reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică chemată să stea în judecată nu avea reprezentant legal. Aceste dispoziții se aplicau, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, iar numirea acestor curatori se făcea de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

19. Prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă a fost extinsă instituția curatelei speciale, fiind evident că această instituție, așa cum este legiferată în Codul de procedură civilă, este menită să dea eficiență art. 24 din Constituție, dreptul la apărare fiind asigurat în plenitudinea sa. Astfel, această instituție vine să protejeze interesele celor chemați în judecată și care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, intrând în această categorie nu numai minorii și interzișii — persoane fizice, ci și persoanele juridice ori entitățile prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

20. Potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate. Ca atare, citarea prin publicitate nu are loc *de plano*, ci este o acțiune subsecventă demersurilor nereușite efectuate în sensul aflării domiciliului pârâtului sau a unui alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Enel Energie” — S.A. din București în Dosarul nr. 32.255/212/2013 al Judecătorei Constanța — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

21. Însă, în cazul în care instanța încuviințează citarea părții pârâte prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3): „Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului.” Astfel, legiuitorul a extins protecția prevăzută la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă și asupra celor chemați în judecată și al căror domiciliu, cu toate eforturile depuse, nu a putut fi identificat.

22. În acest context, Curtea a reținut că trebuie avute în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 6 mai 1991, cu modificările ulterioare, precum și alte acte normative care reglementează obligația legală a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de a aduce la cunoștința autorităților însărcinate cu evidența persoanelor fizice/juridice schimbarea domiciliului/reședinței ori, după caz, a sediului.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii sunt valabile și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 697

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 și ale art. 39¹
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Petre Lăzăroiu	— judecător
Valer Dorneanu	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9, art. 39 și ale art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Claudia Denisa Stanciu, prin curator special Constantin Nueleanu, în Dosarul nr. 27.440/211/2013 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 497D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținere a jurisprudenței Curții în materie. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.354/2008 și nr. 641/211.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 27.440/211/2013, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9, art. 39 și ale art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

5. Excepția a fost ridicată de Claudia Denisa Stanciu, prin curator special Constantin Nueleanu, într-o cauză având ca obiect cererea de reexaminare a unei sancțiuni contravenționale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate consacră munca forțată. Arată că, doar în anumite condiții, instanța judecătorească are posibilitatea schimbării

amenzii cu prestarea muncii în folosul comunității și această schimbare nu poate avea niciun efect dacă nu există acordul contravenientului. Totodată, consideră că excepțiile prevăzute la art. 42 alin. (2) din Constituție sunt de strictă interpretare.

7. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, întrucât înlocuirea sancțiunii amenzii cu munca în folosul comunității nu poate fi asimilată muncii forțate în sensul art. 42 alin. (1) din Constituție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât conduita persoanei căreia i se aplică sancțiunea contravențională a prestării unei activități în folosul comunității nu se încadrează în sfera sintagmei „muncă forțată”, prevăzută de art. 42 alin. (1) din Constituție. Totodată, consideră că aceasta este unica posibilitate de a sancționa o persoană lipsită de resurse materiale, dar care comite fapte din sfera ilicitului contravențional, fiind singura pedeapsă care nu se răsfrânge în mod negativ asupra situației materiale a celui sancționat.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând Încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 9, art. 39 și ale art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Însă, având în

vedere considerentele încheierii de sesizare, precum și notele autoarei, depuse în motivarea excepției, rezultă că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie doar dispozițiile art. 9 și ale art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dispoziții asupra cărora Curtea Constituțională urmează să se pronunțe.

13. Curtea observă că, prin Ordonanța nr. 17/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 27 august 2014, a fost modificat alineatul (3) al art. 9 în sensul că, „În cazul în care contravenientul persoană fizică nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul de specialitate al unității administrativ-teritoriale prevăzut la art. 39 alin. (2) lit. a) în a cărui rază teritorială domiciliază contravenientul va sesiza instanța judecătorească în a cărei circumscripție domiciliază acesta, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.”

14. Curtea reține că modificarea operată privește doar subiectul care poate sesiza instanța de judecată, precum și competența teritorială a acesteia, nu și soluția legislativă criticată prin prezenta excepție, respectiv înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității.

15. Textele legale supuse controlului au următorul cuprins:

— Art. 9: „(1) Prestarea unei activități în folosul comunității poate fi stabilită numai prin lege și numai pe o durată ce nu poate depăși 300 de ore.

(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se stabilește alternativ cu amenda.

(3) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul din care face parte agentul constator va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.

(4) La primul termen de judecată, instanța, cu citarea contravenientului, poate acorda acestuia, la cerere, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(5) În cazul în care contravenientul nu achită amenda în termenul prevăzut la alin. (4), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității.

(6) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă numai apelului.”;

— Art. 39¹: „(1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, acesta va sesiza instanța în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei

activități în folosul comunității, ținându-se seama, după caz, și de partea din amendă care a fost achitată.

(2) În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.

(3) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă recursului.

(4) Urmărirea punerii în executare a sentințelor se realizează de către serviciul de executări civile de pe lângă judecătoria în a cărei rază s-a săvârșit contravenția, în colaborare cu serviciile specializate din primării.”

16. În opinia autoarei excepției, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 42 alin. (1) potrivit cărora munca forțată este interzisă.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici identice, iar prin Decizia nr. 641 din 17 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 12 august 2011, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

18. În jurisprudența sa privind interzicerea muncii forțate, prin Decizia nr. 641 din 17 mai 2011, Curtea a observat, mai întâi, că dispozițiile Constituției nu definesc sintagma „muncă forțată”. Astfel fiind și făcând aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte”, Curtea a procedat la interpretarea acestei sintagme în concordanță cu pactele și tratatele internaționale de referință în materie la care România este parte, respectiv Convenția nr. 29 din 18 iunie 1930 privind munca forțată sau obligatorie, adoptată de Organizația Internațională a Muncii, ratificată prin Decretul nr. 213/1957, publicat în Buletinul Oficial nr. 4 din 18 ianuarie 1958, și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, ratificat prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 146 din 20 noiembrie 1974.

19. Curtea a reținut că, potrivit art. 2 pct. 1 din Convenția nr. 29 din 18 iunie 1930 privind munca forțată sau obligatorie, „termenul «muncă forțată sau obligatorie» va însemna orice muncă sau serviciu pretins unui individ sub amenințarea unei pedepse oarecare și pentru care numitul individ nu s-a oferit de bunăvoie”. În sfera acestui concept nu sunt cuprinse, potrivit art. 2 pct. 2 lit. b) din Convenție, „orice muncă sau serviciu făcând parte din obligațiile civice normale ale cetățenilor unei țări pe deplin independentă” și nici „muncile mărunte de la sat, adică muncile executate în interesul direct al colectivității de către membrii acesteia, munci care deci pot fi considerate ca obligații civice normale ce revin membrilor colectivității, cu

condiția ca populația însăși sau reprezentanții săi direcți să aibă dreptul să se pronunțe asupra justeței acestor munci”, potrivit art. 2 pct. 2 lit. e) din Convenție.

20. Totodată, Curtea a observat că Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, stabilind la art. 8 paragraful 3 alin. a) că „*nimeni nu va putea fi constrâns să execute o muncă forțată sau obligatorie*”, precizează la alin. b) că: „*alineatul a) al prezentului paragraf nu poate fi interpretat ca interzicând, în țările în care anumite infracțiuni pot fi pedepsite cu detențiunea însoțită de munca forțată, executarea unei pedepse de muncă forțată, pronunțată de un tribunal competent*”.

21. Prin urmare, față de pactele și tratatele internaționale de referință în materie la care România este parte, Curtea a constatat că prestarea unei activități în folosul comunității, a cărei reglementare este criticată în prezenta cauză, constituie una dintre sancțiunile contravenționale principale prevăzute de alin. (2) al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor [art. 5 alin. (2) lit. c)], alături de avertisment [art. 5 alin. (2) lit. a)] și amendă [art. 5 alin. (2) lit. b)].

22. Curtea a statuat că sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității se aplică în urma constatării încălcării unor dispoziții legale, în scopul de a sancționa și a contribui la educarea și reabilitarea contravenientului care nu are resurse bănești suficiente pentru a achita o amendă contravențională. Faptul că munca prestată în cadrul acestei pedepse are un caracter gratuit nu determină calificarea sa ca muncă forțată, ci constituie elementul de constrângere al pedepsei în cauză, prin intermediul căreia se tinde spre corectarea și reeducarea contravenientului.

23. Tot astfel, lipsa acordului contravenientului la aplicarea acestei sancțiuni nu poate fi interpretată ca determinând calificarea ca muncă forțată a conduitei impuse prin actul de sancționare. Având în vedere natura juridică și scopul măsurii

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudia Denisa Stanciu, prin curator special Constantin Nueleanu, în Dosarul nr. 27.440/211/2013 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 9 și ale art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

în cauză, solicitarea acordului pentru aplicarea sa ar avea ca efect, astfel cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, lipsirea de eficiență a sancțiunii aplicate pentru comiterea unei fapte antisociale, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, în conformitate cu care, „*în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*” (Decizia nr. 1.354 din 10 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 decembrie 2008).

24. De asemenea, Curtea a statuat că sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este unica posibilitate de a sancționa o persoană lipsită de resurse materiale, dar care comite fapte din sfera ilicitului contravențional, fiind singura pedeapsă care nu se răsfârâge în mod negativ asupra situației materiale a celui sancționat.

25. Prin urmare, conduita persoanei căreia i se aplică sancțiunea contravențională a prestării unei activități în folosul comunității nu se încadrează în sfera sintagmei „*muncă forțată*” și nu încalcă art. 42 din Constituție.

26. Totodată, Curtea a statuat că legiuitorul, stabilind că instanța poate să înlocuiască, în faza de executare, sancțiunea amenzii cu cea de obligare la prestarea unei activități în folosul comunității, a reglementat o modalitate alternativă de executare a unei sancțiuni contravenționale, care, desigur, nu poate fi dispusă decât în condițiile prevăzute de lege. A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 572 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 698

din 27 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1), art. 102 alin. (2¹) și art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Petre Lăzăroiu	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. I pct. 2 și 3 și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Vergina Staicu în Dosarul nr. 1.206/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 612D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 919 din 1 noiembrie 2012 și nr. 243 din 29 aprilie 2014. Totodată, arată că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 nu sunt discriminatorii, aplicându-se în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza textelor de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.206/120/2014, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. I pct. 2 și 3 și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Vergina Staicu în cadrul soluționării unui litigiu de asigurări sociale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 instituie

condiții inegale de calcul al punctajului mediu anual, în funcție de anul și luna nașterii, cu consecința diminuării progresive a punctajului mediu anual, respectiv a pensiei, ceea ce constituie „o discriminare progresivă a celor care se pensionează sub incidența creșterii vârstei de pensionare”. Diminuarea punctajului mediu anual și a pensiei lunare, ca urmare a inegalității de tratament instituită de art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, nu este compensată de acordarea indicelui de corecție prevăzut de art. 170 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, întrucât acest indice nu se aplică de la data începerii creșterii vârstei standard de pensionare și se calculează pe baza unor indicatori fără nicio legătură cu majorarea continuă a duratei stagiului complet de cotizare. Or, dacă s-ar fi urmărit compensarea devalorizării progresive a contributivității, indicele de corecție prevăzut de art. 170 alin. (1) ar fi trebuit să fie anual crescător față de perioada anterioară și cel puțin egal cu indicele de creștere a duratei stagiului complet de cotizare. Ținând seama însă de opiniile prezentate la data adoptării legii, precum și de toate inovațiile restrictive aduse de Legea nr. 263/2010, rezultă că indicele de corecție prevăzut de art. 170 alin. (1) instituie o corecție necesară și rezonabilă, în compensarea facilităților de calcul și a corecțiilor pozitive a punctajelor, instituite de Legea nr. 19/2000, de care au beneficiat cei pensionați anterior (inclusiv convertirea în puncte a valorii pensiilor de 58—85% din media salariului pe 5 ani din ultimii 10 ani de activitate, stabilite în baza Legii nr. 3/1977) și care se mențin în plată ca drepturi câștigate. Potrivit Legii nr. 263/2010, cuantumul pensiei se determină prin înmulțirea punctajului mediu anual realizat de asigurat cu valoarea unui punct de pensie, iar punctajul mediu anual se calculează prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 5 sau, după caz, anexa nr. 6 la lege. Astfel, autorul excepției susține că, aparent, s-ar deduce că acest element obiectiv de calcul ar avea aceeași valoare pentru toți și că, în virtutea principiului contributivității, cu cât prestația contributivă (suma punctajelor anuale) este mai mare, cu atât pensia va fi mai mare. În realitate, însă, textul art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 defavorizează continuu și progresiv pe cei pensionați ulterior anului 2001 și care intră sub incidența creșterii vârstei standard de pensionare, în sensul că nu reglementează o valoare a stagiului pentru calcularea punctajului mediu anual, fixă și egală pentru toți, indiferent de anul și luna nașterii (adică un stagiul standard complet de cotizare pentru calcularea punctajului mediu anual), ci face trimitere la stagiul complet de cotizare, instituit de art. 53 alin. (3) și definit de art. 3 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 263/2010, care, în corelație cu creșterea vârstei de pensionare, se majorează continuu, cu câte cca 4—6 luni în fiecare an următor. Astfel, din situația prezentată rezultă că diminuarea pensiei va atinge

valorile maxime la încheierea perioadei de creștere a stagiului complet de cotizare, adică în cazul anexei nr. 5, pentru femei în anul 2030 când pensiile vor fi mai mici cu 28,6%, pentru bărbați în anul 2015 când pensiile vor fi mai mici cu 14,3%, iar în cazul anexei nr. 6, pentru bărbați și femei în anul 2030 când pensiile vor fi mai mici cu 33,3%. Autorul excepției mai arată că această diminuare progresivă a pensiei este lipsită de orice motivare obiectivă, întrucât se practică în condițiile majorării vârstei standard de pensionare, ceea ce înseamnă diminuarea efortului bugetar prin scurtarea duratei sarcinii de plată a pensiei.

6. În ceea ce privește dispozițiile art. I pct. 2 și 3 și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, autorul excepției susține că acestea sunt neconstituționale, deoarece instituie condiții inegale de calcul al indicelui de corecție, în funcție de ziua pensionării, înainte sau după 23 ianuarie 2013, cu consecința diminuării indicelui de corecție acordat celor pensionați după 23 ianuarie 2013. Or, din textul art. 170 din Legea nr. 263/2010 rezultă fără dubiu că indicele de corecție aplicabil la data înscrierii la pensie este cel stabilit la începutul fiecărui an și deci este unic pentru întregul an. Unicitatea indicelui de corecție este impusă și de art. 16 alin. (1) din Constituție și de art. 2 lit. d) din Legea nr. 263/2010, care instituie principiul egalității. Ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 437/2013, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013, s-a stabilit că indicele de corecție este, începând cu 1 ianuarie 2013, 1,17. Însă, dacă o persoană își depune cererea de pensionare după data de 23 ianuarie 2013, aceasta beneficia de un indice de corecție de 1,06 [prevăzut de art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013], iar nu de cel stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013.

7. **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate „ar putea fi neconstituționale, prin raportare la art. 16 din Constituție.”

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 243/2014.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul

Oficial la României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, și ale art. I pct. 2 și 3 și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2014, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010: „*Punctajul mediu anual realizat de asigurat se determină prin împărțirea numărului de puncte rezultat din însumarea punctajelor anuale ale asiguratului la numărul de ani corespunzător stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 5 sau, după caz, anexa nr. 6.*”;

— Art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013: „*Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:*
[...]

2. La articolul 102, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

«(2¹) Începând cu anul 2013, indicatorii prevăzuți la alin. (2), utilizați la stabilirea valorii punctului de pensie pentru anul următor, sunt cei definitiv, cunoscuți în anul curent pentru anul calendaristic anterior, comunicați de Institutul Național de Statistică.»

3. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 170. — (1) Pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, la punctajul mediu anual determinat în condițiile art. 95 se aplică un indice de corecție calculat ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie, actualizată cu rata medie anuală a inflației pe anul 2011.

(2) Începând cu anul 2013, câștigul salarial mediu brut realizat, prevăzut la alin. (1), este cel definitiv, cunoscut în anul precedent celui în care se deschide dreptul la pensie pentru anul calendaristic anterior, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(3) Indicele de corecție se aplică o singură dată, la înscrierea inițială la pensie.

(4) Punctajul mediu anual rezultat în urma aplicării indicelui de corecție reprezintă punctajul mediu anual realizat de asigurat, care se utilizează la determinarea cuantumului pensiei.»;

— Art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013: „În anul 2013, indicele de corecție care se aplică punctajului mediu anual determinat conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, este 1,06.”

13. Întrucât dispozițiile art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului completează art. 102 cu alin. (2¹) și modifică art. 170 din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 95 alin. (1), art. 102 alin. (2¹) și art. 170 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții asupra cărora Curtea Constituțională urmează a se pronunța.

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, dispoziții criticate din perspectiva instituirii unei discriminări referitoare la calculul punctajului mediu anual, în funcție de anul și luna nașterii, Curtea reține că asupra criticii privind instituirea unor condiții inegale de calcul al punctajului mediu anual, în funcție de anul și luna nașterii, cu consecința diminuării progresive a punctajului mediu anual, respectiv a pensiei, critică raportată la art. 16 din Constituție, s-a pronunțat prin Decizia nr. 243 din 29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 18 iunie 2014, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. c) și d), art. 95 coroborat cu art. 3 alin. (1) lit. n) și v) și art. 52—54 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale anexelor nr. 5 și 6 la aceasta. Curtea a reținut în esență că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Astfel, cuantumul pensiei reflectă atât stagiul de cotizare, cât și veniturile realizate în cursul acestuia, însă deschiderea drepturilor de pensie este condiționată și de vârsta asiguratului determinată în funcție de data nașterii sale. Legea instituie un dublu criteriu pentru ieșirea la pensie pentru limită de vârstă: vârsta și stagiul complet de cotizare. Având în vedere deficitul bugetului de asigurări sociale menționat, legiuitorul, prin Legea nr. 263/2010, a instituit o grilă de creștere progresivă a vârstei de pensionare, iar data nașterii este un criteriu obiectiv pentru determinarea acesteia, întrucât, raportat la ea, se stabilește vârsta de pensionare. Acest tip de reglementare există în majoritatea sistemelor naționale, ea fiind justificată de asigurarea resurselor necesare finanțării sistemului public de pensii, în condițiile în care, pe de o parte, se înregistrează o scădere a numărului populației active și, pe de altă parte, o creștere a speranței de viață a persoanelor aflate la pensie.

16. Curtea a mai reținut, prin aceeași decizie, că soluția din 2010 a legiuitorului vizează asigurarea unui echilibru între resursele financiare existente și cheltuielile ocazionate de plata pensiilor, în condițiile unui deficit al bugetului asigurărilor sociale în creștere. Astfel, dublul criteriu folosit de legiuitor este de natură să satisfacă exigențele art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi, dispozițiile de lege criticate aplicându-se persoanelor care se află în aceeași situație juridică.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. Cu privire la dispozițiile art. 102 alin. (2¹) și art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, dispoziții criticate din perspectiva instituirii unor condiții inegale pentru calculul indicelui de corecție, Curtea reține că, potrivit art. 170 din Legea nr. 263/2010, pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a acestei legi (1 ianuarie 2011), la punctajul mediu anual urma să se aplice un indice de corecție „calculat ca raport între 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie.” Acest indice de corecție avea ca scop

corectarea diferențelor între cei pensionați înainte și după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010. Indicele de corecție urma să se aplice o singură dată, la înscrierea inițială la pensie. Intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 170 din Legea nr. 263/2010 a avut loc la data de 1 ianuarie 2013. Însă, la data de 23 ianuarie 2013 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 care, prin art. III alin. (1), a prevăzut că, „În anul 2013, indicii de corecție care se aplică punctajului mediu anual determinat conform prevederilor art. 95 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, este 1,06.” Potrivit alin. (2) și (3) din același articol, acest indice urma să se aplice și punctajelor medii anuale calculate pentru persoanele al căror drept la pensie s-a deschis începând cu luna ianuarie 2011, respectiv după data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010.

19. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 437 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 7 noiembrie 2013, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. III alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 sunt neconstituționale. Curtea a statuat că „dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 nu pot fi aplicate decât persoanelor al căror drept la pensie s-a deschis după intrarea în vigoare a acestui act normativ, alin. (1) al acestui articol urmând să își producă astfel efectele pentru aceste persoane”, deci pentru persoanele ale căror drepturi la pensie s-au deschis după data de 23 ianuarie 2013. Referitor la persoanele ale căror drepturi la pensie s-au deschis până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2013, Curtea a statuat că „acestea beneficiază de aplicarea indicelui de corecție reglementat de art. 170 din Legea nr. 263/2010”, constatând că, „tot ca efect al legii, casele de pensii ar fi trebuit ca, începând cu data de 1 ianuarie 2013, să procedeze la aplicarea indicelui de corecție pensiilor obținute după intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010, cu aplicarea indicelui de corecție reglementat de art. 170.” Ulterior acestei decizii a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2013, care a introdus art. IV în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, prin care au fost stabiliți indici de corecție pentru persoanele ale căror drepturi la pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013 (și anume: 1,12 pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2011 inclusiv; 1,17 pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2012 inclusiv; 1,17 pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2013—22 ianuarie 2013 inclusiv), însă a prevăzut că drepturile la acești indici de corecție se cuvin începând cu data de 7 noiembrie 2013, iar nu cu data de 1 ianuarie 2013, așa cum constatase Curtea Constituțională.

20. În consecință, prin Decizia nr. 463 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 25 septembrie 2014, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. IV alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt neconstituționale, întrucât indicii de corecție rezultați din formula de calcul prevăzută de art. 170 din Legea nr. 263/2010, pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 ianuarie 2011—22 ianuarie 2013, trebuie să se cuvină începând cu 1 ianuarie 2013, așa cum a constatat Curtea prin Decizia nr. 437 din 29 octombrie 2013, iar nu cu data de 7 noiembrie 2013.

21. Ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 463 din 17 septembrie 2014, legiuitorul a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2014 privind modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 4 noiembrie 2014, care modifică art. IV alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, cu următorul cuprins: „*Drepturile de pensie, rezultate în urma aplicării indicilor de corecție prevăzuți la alin. (1), se cuvin începând cu data de 1 ianuarie 2013, în situația persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), respectiv de la data deschiderii drepturilor de pensie, în cazul persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. c).*”

22. Analizând critica de neconstituționalitate prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că, deși art. 170 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, instituie o formulă unică de calcul al indicelui de corecție (raportul dintre 43,3% din câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie în vigoare la data înscrierii la pensie), cei doi termeni ai acestei formule — și anume câștigul salarial mediu brut realizat și valoarea unui punct de pensie — variază de la an la an. Astfel, legiuitorul a instituit, prin art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013, pentru anul 2013, o cifră fixă de 1,06 ce urma să se aplice tuturor persoanelor pensionate în anul 2013. Însă, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 a fost publicată la data de 23 ianuarie 2013, dispozițiile art. III alin. (2) și (3) fiind retroactive, au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 437 din 29 octombrie 2013, decizie prin care Curtea Constituțională a constatat și că art. III alin. (1) care instituia indicele de corecție de 1,06 trebuie să se aplice numai persoanelor pensionate după data de 23 ianuarie 2013.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vergina Staicu în Dosarul nr. 1.206/120/2014 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 95 alin. (1), art. 102 alin. (2¹) și art. 170 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 noiembrie 2014.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei-cadru privind organizarea și funcționarea centrelor de consiliere și orientare în carieră în sistemul de învățământ superior din România, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 650/2014

În temeiul art. 352 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative și a Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. I. — Alineatul (2) al articolului 6 din Metodologia-cadru privind organizarea și funcționarea centrelor de consiliere și orientare în carieră în sistemul de învățământ superior din România, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 650/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 24 noiembrie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) CCOC este condus de un cadru didactic coordonator sau de o persoană încadrată ca personal didactic auxiliar care are formarea profesională inițială ori continuă în unul dintre

domeniile: psihologie, sociologie, științele educației, numit director al CCOC, desemnat prin decizia rectorului, cu avizul consiliului de administrație. Acesta prezintă anual consiliului de administrație un raport asupra serviciilor oferite, publicat apoi pe site-ul instituțiilor de învățământ superior.”

Art. II. — Direcția generală învățământ superior din cadrul Ministerului Educației și Cercetării Științifice și instituțiile implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 14 ianuarie 2015.
Nr. 3.070.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

